

Inskrift (enligt B 690):

... **rkiṛ raistu : s-** ...

... [P]o]rgæiRR ræistu s[tæin] ...

»... Torger reste stenen ...»

343. Tveta kyrka, Öknebo hd.

Pl. 174.

Litteratur: R. Dybeck, Runa (fol.) 1 (1865), s. 28; O. Hermelin, Öknebo härad, s. 61, 65.

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Hermelin a. a.

Runstenen sitter inmurad i taket över porten mellan vapenhuset och kyrkan, med stenens kanter täckta av mur och bjälkar. Den upptäcktes år 1866. Vid Dybecks besök var hela ristningen blottad och fri. På Hermelins teckning saknas den övre delen, och numera är en del av högra sidan dold och oåtkomlig.

Röd sandsten. Den synliga ytans längd 1,02 m., bredd 0,90 m.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter Dybeck):

inkialtr [: raisti : auk : pr]stin · stain · pina · at · arnfast : faður : sin :

Ingjaldr ræisti ok P[o]rstæinn stæin þenna at Arnfast, faður sinn.

»Ingjald och Torsten reste denna sten efter Arnfast, sin fader.»

Till läsningen: 48 i är icke stunget. Bst i 37 n är svag. — Hermelin: 36—37 ui.

Arnfastr (som i inskrifterna ej kan säkert skiljas från *Ærnfastr*) synes ha varit ett tämligen vanligt namn; se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 100.

344. Kiholm, Västertälje sn, Öknebo hd.

Pl. 175.

Litteratur: Brev från L. Broomé ¹⁴/₈ 1884 till H. Hildebrand (ATA); E. Brate, Rapport ³/₁ 1889 över Undersökning av en runristning vid Kiholm ²⁹/₉ 1888 (ATA).

Ristningen finnes i en berghäll invid stranden av Södertäljeviken, omkr. 600 m. N om Kiholm och omkr. 300 m. NÖ om torpet Lugnet. Den ristade ytan står nästan lodrätt. Dess höjd över vattenytan var vid det tillfälle, då undersökningen gjordes, ungefär 6 m.

Ristningen blev känd år 1884 genom en anmälan till Riksantikvarien och undersöktes första gången år 1888 av H. Hildebrand och E. Brate.

Ristningen är i stort sett väl huggen och väl bibehållen. Otydligt är endast slutet av inskriften och en del ornamentala detaljer.

Inskrift:

× **aupbiarn** × **auk** × **sigbiarn** × **kupbian** × **pair** × **bypr** × **litu** × **hakua** × **stain** × **pinsa** × **eftir** × **biurn** ×
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60
fnþur × **sin** ---**alan**
 65 70 75

Auðbiorn ok Sigbiorn [ok] Guðbio[r]n þæir b[r]øðr letu haggva stæin þensa æftir Biorn, faður sinn [sni]alan(?).

»Ödbjörn och Sigbjörn och Gudbjörn, de bröderna läto hugga denna sten efter Björn, sin raske fader.»